

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרש

הל"ק יב - פרשת נשא		
מחוק מדבש	וילנא	יום
שפ-שער	קבו ע"א	ראשון
שזד-ת	קבו ע"ב	שני
ת-תו	קבו ע"א	שלישי
תו-תג	קבו ע"ב	רביעי
תג-תיט	קבו ע"א	חמישי
תיט-תכז	קבו ע"ב	שישי
תכז-תלא	קבו ע"א	שבת

לישביעת שיעורי עמוד היומי
- ב"ש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 266 | פרשת שמות תשפ"ד

י"ל בעזרה ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

ששים רבוא מרפבות מלאכים ירדו למצרים עם יעקב

רבי יצחק הנה קאים קמיה דרבי אלעזר בר רבי שמעון, אָמר ליה שכינתא נחתת למצרים עם יעקב, אָמר ליה וְלֹא, וְהָא כְּתִיב (בראשית מו ד) אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ.

אָמר ליה תָּא חֲזִי, שְׂכִינְתָּא נְחַתת לְמִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב, וְשִׁית מֵאָה אֲלֵפִין רְתִיכִין קְדִישִׁין עִמָּה, וְהִינְנוּ דְכְּתִיב כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רְגָלִי, דְתַנִּינן, שִׁית מֵאָה אֲלֵפִין רְתִיכִין קְדִישִׁין נְחַתוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, וְכִלְהוּ סְלִיקוּ מִתַּמָּן כּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות יב ה) וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס סְפוֹתָהּ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רְגָלִי וְגו', שֵׁשׁ מֵאוֹת לֹא נֶאֱמַר אֶלֶף כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת, כְּגוֹנוּא דְנִפְקוּ אֲלֵין כְּף נִפְקוּ אֲלֵין.

ישראל נחפזו ביציאה ממצרים, מפני כבוד המלאכים ששהו עמָהם

ותָא חֲזִי רְזָא דְמִלְהָ, בְּעֵדְנָא דְנִפְקוּ אֲלֵין רְתִיכִין קְדִישִׁין מְשִׁירֵיתָא קְדִישָׁתָא, חָמוּ יִשְׂרָאֵל,

מתוך מדבש

רְגָלִי שְׂרוּמְזִים עַל מִרְפְּבוֹת הַמְּלָאכִים שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם (יסקל 6) וְרַגְלֵיהֶם רְגַל יִשְׂרָאֵל, דְתַנִּינן, שִׁית מֵאָה אֲלֵפִין רְתִיכִין קְדִישִׁין נְחַתוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף מִרְפְּבוֹת קְדוּשׁוֹת יְרָדוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, וְכִלְהוּ סְלִיקוּ מִתַּמָּן כּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְכָלֶם עָלוּ מִשָּׁם כְּשִׁינְצָאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס סְפוֹתָהּ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רְגָלִי וְגו', וּמִפְּרֵשׁ שֵׁשׁ מֵאוֹת לֹא נֶאֱמַר, אֶלֶף כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כִּי הַדְּמִיּוֹן, וְהִינְנוּ כְּגוֹנוּא דְנִפְקוּ אֲלֵין כְּף נִפְקוּ אֲלֵין כְּעִין שִׁינְצָאוּ הַמְּלָאכִים שְׂבָאוּ תַחֲלָה עִם יַעֲקֹב, כְּף יִצְאוּ אוֹתָם הַמְּלָאכִים שְׂבָאוּ לְמִצְרַיִם בְּעַת שְׁהַתְּחִיל הַשְּׁעִבּוֹד. (דף ד ע"ב, ובבאורייתו כרך ה עמ' לב)

ששים רבוא מרפבות מלאכים ירדו למצרים עם יעקב

רבי יצחק הנה קאים קמיה דרבי אלעזר בר רבי שמעון, אָמר רבי יצחק הנה עומד לפני רבי אלעזר בר רבי שמעון, אָמר ליה מה שאמרת בשם אביך שהפתוב יורה בזה שהשכינה ירדה למצרים עם יעקב, מדכתיב את יעקב ולא פתיב אתו, הָא שְׂכִינְתָּא נְחַתת עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם (ה"ג הַעֲטַרְתָּ לְנִי) הָרִי כְּכֹר יְרָדָה הַשְּׂכִינָה לְמִצְרַיִם כְּבִיאַת יַעֲקֹב עֲצֻמוּ בְּחַיֵּי הַנֶּזְכֵּר בְּפִרְשַׁת וַיִּגַּשׁ, דְכְּתִיב אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ (ה"ג) מִשְׁמַע אֶרֶד עִמָּךְ מִמֶּשׁ, וּמָה חֲדַשׁ הַפְּתוּב כָּאן בְּמָה שְׁלֹא אָמַר אֲתוּ.

ישראל נחפזו ביציאה ממצרים,

מפני כבוד המלאכים ששהו עמָהם

ותָא חֲזִי רְזָא דְמִלְהָ וּבֵא וּרְאָה סוּד הַדְּבָר, בְּעֵדְנָא דְנִפְקוּ אֲלֵין רְתִיכִין קְדִישִׁין מְשִׁירֵיתָא קְדִישָׁתָא בְּזִמְן שִׁינְצָאוּ אֵלֵינוּ מִרְפְּבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִחֲנוֹת הַקְּדוּשִׁים, חָמוּ

וַיִּדְעוּ דְהוּוּ מִתְעַכְבִּין בְּגִינְיָהוֹן, וְכִלְהוּ בְהִילוּ דְעֵבְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִינְיָהוֹן הָוּה, וְהִינּוּ דְכְתִיב וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמָה, הָוּה לִיָּה לְמִימַר וְלֹא רְצוּ לְהִתְמַהֵמָה, אָבָל לֹא כְתִיב אֱלֹא וְלֹא יָכֻלוּ, וְאִתִּידְעוּ מִמֶּשׁ דְּכִלְהוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הוּוּ, בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְרִקִיעָא, וְהִינּוּ דְכְתִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, וְעַל דָּא לֹא נֶאֱמַר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אִתּוּ, אֱלֹא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּקַדְמִיתָא, וְעַם מִי, אֶת יַעֲקֹב.

בִּירִידַת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, יְרֵדוּ עִמּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְלֹאכֵי מַעְלָה

אָמַר רַבִּי יִצְחָק קָל וְחוֹמֵר, וּמָה פִּד אֲשַׁתְּזִיב יַעֲקֹב מִלְּבָן, כְּתִיב (בראשית לב ב) וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים, פִּד נַחַת בְּגִלּוּתָא וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר אָנְכִי אֲרֻד עִמָּךְ מִצְרִימָה, (דף ה ע"א) לָאו דִּינָא הוּאִיל וּפְטָרוֹנָא נַחְתָּא, דִּיִּחְתוּן שְׁמִשׁוּי עֲמִיָּה, הִינּוּ דְכְתִיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב.

שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת סָבִיב לְקַבֵּר יַעֲקֹב אַבִּינוּ, מְאִירָה הָאֲרָתוֹ

רַבִּי חֲזִיָּא הָוּה אֲזִיל מֵאוּשָׁא לְלוּד, וְהָוּה רַכִּיב עַל חֲמֵרָא, וְהָוּה רַבִּי יוֹסִי עֲמִיָּה, נַחֲת רַבִּי חֲזִיָּא,

מתוק מדבש

בִּירִידַת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, יְרֵדוּ עִמּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְלֹאכֵי מַעְלָה

וְעַל זֶה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, קָל וְחוֹמֵר שִׁירְדוּ מְלֹאכֵי מַעְלָה עִם יַעֲקֹב בְּעַת יְרִידָתוֹ לְמִצְרַיִם, וּמָה פִּד אֲשַׁתְּזִיב יַעֲקֹב מִלְּבָן וּמָה בְּשַׁעַה שְׁנַצַּל יַעֲקֹב מִלְּבָן כְּתִיב וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים שְׂבָאוּ מְלֹאכֵי מַעְלָה לְלוּתוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, פִּד נַחַת בְּגִלּוּתָא כְּשִׁירְד יַעֲקֹב לְגִלּוּת וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר אָנְכִי אֲרֻד עִמָּךְ מִצְרִימָה (דף ה ע"א) לָאו דִּינָא הוּאִיל וּפְטָרוֹנָא נַחְתָּא דִּיִּחְתוּן שְׁמִשׁוּי עֲמִיָּה וְכִי אִינוּ דִּין הוּאִיל וְהָאֲדוּן שְׁהוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרֵד עִם יַעֲקֹב שִׁירְדוּ מִשְׁמִשׁוּי עִמּוֹ, הִינּוּ דְכְתִיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב שְׂבָאוּ מְלֹאכֵי מַעְלָה עִם יַעֲקֹב בְּעַת יְרִידָתוֹ לְמִצְרַיִם. (דף ד ע"ב-ה ע"א, וּבבבאורֵינוּ כַּרְךְ ה ע"ב ל"ג)

שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת סָבִיב לְקַבֵּר יַעֲקֹב אַבִּינוּ, מְאִירָה הָאֲרָתוֹ

רַבִּי חֲזִיָּא הָוּה אֲזִיל מֵאוּשָׁא לְלוּד, וְהָוּה רַכִּיב עַל חֲמֵרָא, וְהָוּה רַבִּי יוֹסִי עֲמִיָּה רַבִּי חֲזִיָּא הָוּה הוֹלֵךְ מֵאוּשָׁא לְלוּד וְהָוּה רוֹכֵב עַל חֲמֵרָא וְרַבִּי יוֹסִי הָוּה עִמּוֹ, נַחֲת רַבִּי חֲזִיָּא וְשִׁקְלִיָּה בִּירְדֵי לְרַבִּי יוֹסִי יְרֵד רַבִּי חֲזִיָּא מַעַל הַחֲמֵרָא וְאַחַז בִּירוֹ לְרַבִּי יוֹסִי, אָמַר לִיָּה, אִי

יִשְׂרָאֵל וַיִּדְעוּ דְהוּוּ מִתְעַכְבִּין בְּגִינְיָהוֹן רָאוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַמְּלֹאכִים שְׁהֵם מְזַמְנִים לְצַאת וַיִּדְעוּ שְׁבִשְׁבִילִם מִתְעַכְבִּים עֲדִין שֵׁם, לְכֹן וְכִלְהוּ בְהִילוּ דְעֵבְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִינְיָהוֹן הָוּה כָּל הַחֲפִזוֹן שְׁעִשׂוּ יִשְׂרָאֵל הִיָּה בְּשִׁבְלִים, וְהִינּוּ דְכְתִיב, וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמָה, הָוּה לִיָּה לְמִימַר וְלֹא רְצוּ לְהִתְמַהֵמָה, אָבָל לֹא כְתִיב אֱלֹא וְלֹא יָכֻלוּ שְׁפָרוּשׁוּ שְׁלֹא יָכֻלוּ עוֹד לְהִתְמַהֵמָה בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַמְּלֹאכִים, וְאִתִּידְעוּ מִמֶּשׁ וְאִזּוּ נוֹדַע מִמֶּשׁ לְיִשְׂרָאֵל דְּכִלְהוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּוּ שְׁפָלִים גַּם הַמְּלֹאכִים הִיָּה בְּכֻלָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִינּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְרִקִיעָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבָרְקִיעַ שְׁהֵם מְלֹאכֵי זַעִיר אַנְפִּין, וְהִינּוּ דְכְתִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב שְׁהֵם מְלֹאכֵי מַעְלָה שְׂבָאוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, וְעַל דָּא לֹא נֶאֱמַר וְעַל כֵּן לֹא נֶאֱמַר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אִתּוּ, אֱלֹא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב שְׁפָרוּשׁוּ הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּקַדְמִיתָא הֵם הַמְּלֹאכִים שְׂבָאוּ מִצְרִימָה בְּתַחֲלָה, וְעַם מִי בָּאוּ הַמְּלֹאכִים וְאָמַר אֶת יַעֲקֹב יַחַד עִם יַעֲקֹב אַבִּינוּ כְּשִׁירְד לְמִצְרַיִם בְּחַיִּיו, וְרַצוֹנוּ לֹמַר אֵלוּ נֶאֱמַר אִתּוּ, הוּוּ מִשְׁמַע שְׂבָאוּ עִתָּה מְחַדֵּשׁ עִם נִשְׁמַת יַעֲקֹב, אָבָל מְדַכְתִּיב אֶת יַעֲקֹב, פְּרוּשׁוּ שְׂבָאוּ עִם יַעֲקֹב בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּיו בְּעַת יְרִידָתוֹ לְמִצְרַיִם, וְעִתָּה בְּעַת הַתְּחִלַּת הַשְּׁעֵבוּד נְתוּסָף עֲלֵיהֶם כִּי אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ כְּנֹזְקֵי לְעִיל.

(דף ד ע"ב, וּבבבאורֵינוּ כַּרְךְ ה ע"ב ל"ג)

וּשְׁקָלֶיהָ בִּידוּי לְרַבֵּי יוֹסִי, אָמַר לִיה אִי בְּנֵי עֲלָמָא יְדַעִין יְקָרָא סְגִיָּאָה דִּיעֲקָב, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה, הוּוּ מְלַחְכֵי עַפְרָא תַלְת פְּרָסֵי קָרִיב לְקַבְרִיהָ.

דְּהִכִּי מְפָרְשֵׁי מְרָנָא רַבְרַבֵי עֲלָמָא מְאָרִיִּהוֹן דְּמִתְנִיתָא, כְּתִיב (שְׁמוֹת יח ז) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חוֹתְנּוֹ, אֶהְרֵן חָמָא לְמֹשֶׁה דְּנָפֵק וְנָפֵק עִמִּיה, וְאֶלְעָזָר וְנָשִׂיאֵי וְסָבִי נָפְקוּ עִמִּיה, רֵאשִׁי אַבְהֵן וּמְעַרְעֵי כְּנֻשְׁתָּא וְכָל יִשְׂרָאֵל נָפְקוּ עִמָּהוֹן, אֲשַׁתְּכַח דְּכָל יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ נָפְקוּ לְקַבְלִיהָ דִּיתְרוֹ, מֵאֵן חָמָא לְמֹשֶׁה דְּנָפִיק וְלֹא יְפוּק, לְאֶהְרֵן וְלְרַבְרַבֵי דְּנָפְקֵי וְלֹא יְפוּק, אֲשַׁתְּכַח דְּבִגִּין מֹשֶׁה נָפְקוּ כּוּלְהוֹן, וּמָה אִי בִּגִין מֹשֶׁה כֶּף, בִּגִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד אָמַר אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

עֶסֶק וְלִמּוּד הַמְּשֻׁנָּה, הוּא תִּקּוּן הַשְּׂכִינָה

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי פָּגַע בְּהוּ רַבֵּי אַבָּא, אָמַר רַבֵּי יוֹסִי הָא שְׂכִינְתָא הֵכָא, דְּחַד מִמְּאָרִיִּהוֹן דְּמִתְנִיתִין עִמָּנָא, אָמַר רַבֵּי אַבָּא בְּמֵאֵי עֶסְקִיתוּ, אָמַר רַבֵּי יוֹסִי בְּהֵאֵי קָרָא, דְּכְתִיב אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה וְגו', כַּד נָחַת יַעֲקֹב לְמְצַרִּים, דְּכְתִיב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מְצַרִּימָה, אֵת אוֹלִיף דְּכָלְהוּ נָחַתוּ עִם יַעֲקֹב לְמְצַרִּים.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

כַּד אָמַר אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁאָמַר לִיעֲקֹב אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שִׁירְדוּ כָּל מְלֹאכֵי מַעְלָה לְמְצַרִּים עִם יַעֲקֹב. (דָּף ה' ע"א, וּבבִיאורֵינוּ כַּרְךְ ה' עמ' לז)

עֶסֶק וְלִמּוּד הַמְּשֻׁנָּה, הוּא תִּקּוּן הַשְּׂכִינָה

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי בַּעוּד שְׂרַבֵי חֵיִיא וְרַבֵּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, פָּגַע בְּהוּ רַבֵּי אַבָּא פִּגְשׁ אוֹתָם רַבֵּי אַבָּא, אָמַר רַבֵּי יוֹסִי הָא שְׂכִינְתָא הֵכָא אָמַר רַבֵּי יוֹסִי הָרִי הַשְּׂכִינָה כָּאן עִמָּנּוּ, דְּחַד מִמְּאָרִיִּהוֹן דְּמִתְנִיתִין עִמָּנָא כִּי אֶחָד מִבְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה נִמְצָא עִמָּנּוּ, וְעֶסֶק הַמְּשֻׁנָּה הוּא תִּקּוּן שֶׁל הַשְּׂכִינָה אִם כֵּן וְדַאי הַשְּׂכִינָה בָּאָה עִמּוֹ, אָמַר רַבֵּי אַבָּא בְּמֵאֵי עֶסְקִיתוּ שְׂאֵל מֵהֶם רַבֵּי אַבָּא בְּמָה אַתֶּם עוֹסְקִים, אָמַר רַבֵּי יוֹסִי, בְּהֵאֵי קָרָא בְּפִסּוּק זֶה דְּכְתִיב אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה וְגו', דְּהֵיִינוּ כַּד נָחַת יַעֲקֹב לְמְצַרִּים כְּשִׁירְדַּ יַעֲקֹב לְמְצַרִּים דְּכְתִיב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מְצַרִּימָה וְאֶמְרֵנוּ שְׂבִנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל מַעְלָה, אֵת אוֹלִיף דְּכָלְהוּ נָחַתוּ עִם יַעֲקֹב לְמְצַרִּים מִכָּאן אֵתָּה לְמַד שְׂכָל מְלֹאכֵי מַעְלָה יְרְדוּ עִם יַעֲקֹב לְמְצַרִּים.

(דָּף ה' ע"א, וּבבִיאורֵינוּ כַּרְךְ ה' עמ' לז)

בְּנֵי עֲלָמָא יְדַעִין יְקָרָא סְגִיָּאָה דִּיעֲקָב בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה אִם בְּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ יוֹדְעִים הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל שֶׁנִּתְכַּבְּד יַעֲקֹב בְּשַׁעֲתָא שֶׁאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מְצַרִּימָה, הוּוּ מְלַחְכֵי עַפְרָא תַלְת פְּרָסֵי קָרִיב לְקַבְרִיהָ הָיוּ מְלַחְכִים הַעֲפָר שֶׁלש פְּרָסָאוֹת קְרוּב לְקַבְרוֹ, כִּי עַד שֶׁם מְאִירָה הָאֲרָתוֹ.

דְּהִכִּי מְפָרְשֵׁי מְרָנָא רַבְרַבֵי עֲלָמָא מְאָרִיִּהוֹן דְּמִתְנִיתָא שְׂפָךְ מְפָרְשִׁים מְרָנָן גְּדוּלֵי הָעוֹלָם בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כְּתִיב וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חוֹתְנּוֹ, אֶהְרֵן חָמָא לְמֹשֶׁה דְּנָפֵק וְנָפֵק עִמִּיה אֶהְרֵן רָאָה אֵת מֹשֶׁה שִׁוּצָא וַיֵּצֵא עִמּוֹ, וְאֶלְעָזָר וְנָשִׂיאֵי וְסָבִי נָפְקוּ עִמִּיה וְאֶלְעָזָר וְהַנְּשִׂאִים וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ עִמּוֹ, רֵאשִׁי אַבְהֵן וּמְעַרְעֵי כְּנֻשְׁתָּא וְכָל יִשְׂרָאֵל נָפְקוּ עִמָּהוֹן וְרֵאשִׁי הָאֲבוֹת וְקִרְוֵאֵי הַעֲדָה וְכָל יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ עִמָּהֶם, אֲשַׁתְּכַח דְּכָל יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ נָפְקוּ לְקַבְלִיהָ דִּיתְרוֹ נִמְצָא שְׂכָל יִשְׂרָאֵל כְּלָם יֵצְאוּ לְקִרְאֵת יְתְרוֹ, כִּי מֵאֵן חָמָא לְמֹשֶׁה דְּנָפִיק וְלֹא יְפוּק מִי רָאָה לְמֹשֶׁה שִׁוּצָא וְלֹא יֵצֵא עִמּוֹ, לְאֶהְרֵן וְלְרַבְרַבֵי דְּנָפְקֵי וְלֹא יְפוּק וְלֹאֶהְרֵן וְלְנְשִׂאִים שִׁוּצָאוּ וְלֹא יֵצֵאוּ, אֲשַׁתְּכַח דְּבִגִּין מֹשֶׁה נָפְקוּ כּוּלְהוֹן נִמְצָא שְׂבִיבִיל מֹשֶׁה יֵצְאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמָה אִי בִּגִין מֹשֶׁה כֶּף וּמָה אִם בְּשִׁבִיל מֹשֶׁה יֵצְאוּ כְּלָם, בִּגִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

הַשְּׁלֹם בְּדַעְתּוֹ, מִתְאַפֵּק לְהִסְתִּיר מִה שְׂרָאָה

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, וְדָא לְחוּד הָוֵת, פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל א ג) הִיָּה הִיָּה דְבַר יְהוּ"ה אֶל יְחִזְקִאל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כְּשָׁדִים עַל נְהַר כְּבָר, תִּלַּת פְּלוּגְתָן הָכָא, חֲדָא דְתַנִּינָן אִין שְׂכִינָה שׁוּרָה בְּחוּצָה לְאֶרֶץ, וְחֲדָא דְלֹא הָוֵה מְהִימָן כְּמַשָּׁה דְכְּתִיב בֵּיה (במדבר יב ו) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, וְהוּא גְלִי וּפְרָסָם כָּל גְּנֻזִיָּא דְמִלְכָּא, וְחֲדָא דְאִתְחַזִּי כְּמָאן דְלֹא שְׁלִים בְּדַעְתִּיהָ.

אֵלָא הָכִי אֲסִיקְנָא בְּמִתְנִיתָא דִילָן, חֶס וְשְׁלוֹם דְהָא יְחִזְקִאל נְבִיאָה שְׁלִימָא הָוֵה, וּבְרִשׁוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא גְלִי כָּל מַה דְגִלִי, וְכִלְהוּ אֲצִטְרִיף דִיגְלִי וּיְפָרְסָם עַל חַד תְּרִין מַמְה דְגִלִי, דְהָכִי תַנֵּן מֵאן דְרִגִיל לְמִסְבַּל צַעְרָא וְכוּלִי (ההמשך מובא לעיל דף ב ע"ב), וְכִלְא אֲצִטְרִיף, וּמַעְלָמִין לָא שְׁבִיק קִדְשָׁא בְרִיף הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, עַד דְהָוֵה אֲתִי לְמִידַר דִּינִירִיה עֲמַהוּן, כָּל שְׁפִן בְּיַעֲקֹב דְהָוֵה נְחִית בְּגִלוּתָא, וְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא וּשְׂכִינְתִּיה וְקִדְשִׁין עֲלָאִין וְתַתְּאִין וְרִתִּיכִין דְנִחְתּוּ כְּלָהוּ עִם יַעֲקֹב, הָדָא הוּא דְכְּתִיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֵת יַעֲקֹב.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הַשְּׁלֹם בְּדַעְתּוֹ, מִתְאַפֵּק לְהִסְתִּיר מִה שְׂרָאָה

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יוֹסִי וְדָא לְחוּד הָוֵת וְכִי זָה לְבַד הִיָּה, פְּתַח וְאָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּתוּב הִיָּה דְבַר יְהוּ"ה אֶל יְחִזְקִאל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כְּשָׁדִים עַל נְהַר כְּבָר, תִּלַּת פְּלוּגְתָן הָכָא שְׁלֹשׁ קוּשִׁיּוֹת יֵשׁ כָּאן, חֲדָא דְתַנִּינָן אִין שְׂכִינָה שׁוּרָה בְּחוּצָה לְאֶרֶץ אַחַת שְׁלַמְדֻנוּ שְׁאִין הַשְּׂכִינָה שׁוּרָה בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְאִיף שְׂרָתָה כָּאן בְּכָבֵל עַל יְחִזְקִאל, וְחֲדָא דְלֹא הָוֵה מְהִימָן כְּמַשָּׁה וְאַחַת שְׁלֹא הִיָּה נְבִיא נֶאֱמָן כְּמַשָּׁה דְכְּתִיב בֵּיה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא שְׁלֹא גְלָה מַה שְׁלֹא הִיָּה רְאוּי לְגִלוּת, וְהוּא גְלִי וּפְרָסָם כָּל גְּנֻזִיָּא דְמִלְכָּא וְיְחִזְקִאל גְלָה וּפְרָסָם כָּל גְּנֻזִיּוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׂרָאָה, וְחֲדָא דְאִתְחַזִּי כְּמָאן דְלֹא שְׁלִים בְּדַעְתִּיהָ וְאַחַת שְׁנִרְאָה שְׁלֹא הִיָּה שְׁלֹם בְּדַעְתּוֹ, כִּי מִי שְׁהוּא שְׁלֹם בְּדַעְתּוֹ יְכוּל לְהִסְתִּיר מִה שְׂרָאָה, מַה שְׁאִין כֵּן מִי שְׁאִינוּ שְׁלֹם בְּדַעְתּוֹ אִינוּ יְכוּל לְהִתְאַפֵּק מִלְּסַפֵּר דְבַר שְׂרָאָה אוֹ שְׁשִׁמְעָה, וְכֹאֵלוּ יֵשׁ בּוֹ רוּחַ הַמְּכַרְיָחוֹ לְסַפֵּר לְאַחֲרִים (פּמנזלר גְרִיט אֶלְדֵּס רַבָּא פְּרָשָׁת גֵּשׁ דְף קכח עמוד 6).

אֵלָא הָכִי אֲסִיקְנָא בְּמִתְנִיתָא דִילָן אֵלָא כֵּן פִּרְשְׁנוּ בְּמַשְׁנֵה שְׁלֹנוּ, חֶס וְשְׁלוֹם לְחִשׁוּד אֵת יְחִזְקִאל שְׁגִלָה יוֹתֵר מִמַּה שְׁהִיָּה צְרִיף לְגִלוּת, דְהָא יְחִזְקִאל

נְבִיאָה שְׁלִימָא הָוֵה כִּי יְחִזְקִאל נְבִיא שְׁלֹם וְנֶאֱמָן הִיָּה, וּבְרִשׁוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא גְלִי כָּל מַה דְגִלִי וּבְרִשׁוּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְלָה מַה שְׁגִלָה, וְכִלְהוּ אֲצִטְרִיף דִיגְלִי וּיְפָרְסָם עַל חַד תְּרִין מַמְה דְגִלִי וְהַכֵּל הִיָּה נִצְרָף שְׁיַגְלָה וּיְפָרְסָם עַל אַחַת שְׁתַּיִם כְּלוֹמַר כְּפּוּל מַמְה שְׁגִלָה, דְהָכִי תַנֵּן מֵאן דְרִגִיל לְמִסְבַּל צַעְרָא וְכוּלִי כִּי כִּף לְמַדְנּוּ מִי שְׂרִגִיל בְּצַעַר וְכוּי (פּמנזלר כָּל הַעֲנָן לְעִיל דְף ג עמוד 3), וְכִלְא אֲצִטְרִיף וְהַכֵּל הִיָּה צְרִיף לְגִלוּת, וּמַעְלָמִין לָא שְׁבִיק קִדְשָׁא בְרִיף הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא וּמַעְוֵלָם לֹא עֲזַב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת אֲפֵלוּ כְּשִׁהִיּוּ מְקַלְקְלִים דְהִיָּינוּ שְׁגִלוּ בְּעִבּוּר רִשְׁעָתָם, עַד דְהָוֵה אֲתִי לְמִידַר דִּינִירִיה עֲמַהוּן עַד שְׁהִיָּה כָּא לְדוּר עֲמָהֶם, כָּל שְׁפִן בְּיַעֲקֹב דְהָוֵה נְחִית בְּגִלוּתָא כָּל שְׁפִן בְּיַעֲקֹב שְׁהִיָּה צְדִיק כְּשִׁהִיָּה יוֹרֵד בְּגִלוּת, בְּרִדְאִי כִּי וְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא וּשְׂכִינְתִּיה וְקִדְשִׁין עֲלָאִין וְתַתְּאִין וְרִתִּיכִין דְנִחְתּוּ כְּלָהוּ עִם יַעֲקֹב שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ וּמִלְאָכִים קְדוּשִׁים שֶׁל זְעִיר אֲנַפִּין וְהִתְחַתּוּנִים שֶׁל הַמַּלְאָכִים וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת שְׁכָלָם יָרְדוּ עִם יַעֲקֹב הָדָא הוּא דְכְּתִיב הַבָּאִים מִצְרִימָה פְּרוּשׁ שְׁבָאִים מְחַדָּשׁ שְׁמַעוֹלָם לֹא כָּאוּ לְמִצְרַיִם שְׁהִיָּה בְּחוּץ לְאֶרֶץ, אֵת יַעֲקֹב וְלֹא אָמַר אֲתוּ מִשְׁמַע שְׁעַל יִשְׂרָאֵל דְלַעֲלֹא קְאָמַר, וּמַה שְׁפָתוּב אֵת יַעֲקֹב הִיָּינוּ בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב. (דף ה ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' לו-לח)

ירשת עולם הבא, לפי המעשים בעולם הזה

רבי אבא פתח ואמר, (שיר ד ח) אתי מלכנון פלה אתי מלכנון תבאי, תא חזי, ווי לון לבני נשא דלא ידעין ולא משגיחין בפולחנא דמאריהון, דתניא אמר רבי יצחק, בכל יומא ויומא בת קול נפקת מטורא דחורב ואמר, ווי לון לבני נשא מפולחנא דמאריהון, ווי לון לבני נשא מעלבונה (דף ה ע"ב) דאורייתא.

דאמר רבי יהודה פל מאן דאשתדל באורייתא בהאי עלמא ומסגל עובדין טבין, ירית עלמא שלימא, וכל מאן דלא אשתדל באורייתא בהאי עלמא, ולא עביד עובדין טבין, לא ירית לא האי ולא האי, והא תנן אית מאן דירית עלמיה כפום אתריה, וכפום מה דחזי ליה. אמר רבי יצחק, לא תנן אלא מאן דלית ליה עובדין טבין פלל.

מתוק מדבש

ירשת עולם הבא, לפי המעשים בעולם הזה

רבי אבא פתח ואמר לפרש מה שכתוב אתי מלכנון פלה אתי מלכנון תבאי פשט הפסוק מפרש לעיל (דף ג עמוד ג), והקדים ואמר תא חזי, ווי לון לבני נשא דלא ידעין בא וראה כי אוי להם לבני אדם שאינם חוששים לדעת, ואפלו שיודעים אכל ולא משגיחין בפולחנא דמאריהון אינם משגיחים בעבודת קונם לעבדו כראוי, דתניא אמר רבי יצחק, בכל יומא ויומא בת קול נפקת מטורא דחורב ואמר ווי לון לבני נשא מפולחנא דמאריהון בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואמרת אוי להם לבריות שמזלזלים בעבודת קונם ואינם מקימים פל המצוות פראוי, ווי לון לבני נשא מעלבונה (דף ה ע"ב) דאורייתא ואוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בה, והיא עלובה ביניהם.

דאמר רבי יהודה, פל מאן דאשתדל באורייתא

בהאי עלמא, ומסגל עובדין טבין, ירית עלמא שלימא פל מי שעוסק בתורה בעולם הזה ומסגל לעצמו ועושה מצות ומעשים טובים יורש עולם שלם, וכל מאן דלא אשתדל באורייתא בהאי עלמא ולא עביד עובדין טבין, לא ירית לא האי ולא האי וכל מי שאינו עוסק בתורה בעולם הזה ואינו עושה מעשים טובים אינו יורש לא את עולם הזה ולא את עולם הבא, ואין שם מתנת חנם, והא תנן וכן למדנו אית מאן דירית עלמיה כפום אתריה יש מי שיורש עולמו דהיינו עולם הבא פפי מה שנאחז בעולם הזה, וכפום מה דחזי ליה וכפי מה שראוי לו לפי מעשיו ואין שם ותור, ומי שלא עשה מצות אפלו לא חטא ישאר בחוץ. אמר רבי יצחק, לא תנן לא למדנו פן שנסאר אדם בחוץ לגמרי אלא מאן דלית ליה עובדין טבין פלל אלא למי שאין לו מעשים טובים פלל, אכל מי שיש לו אפלו קצת מעשים טובים ולא חטא, אז פיון שנסכס בגן עדן נותנים לו יותר מפדי מעשיו. (דף ה ע"א ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' לח-לט)

שבח רא שירתא

כל מי שעוסק בחלק נגלות התורה, ימצא נחת כשיעסוק בספר הזהר הקדוש, כי יקנה שלימות לנפשו בכל חלקי התורה הקדושה: א' כי בדרושי הזהר הנדרשים על צד נגלות התורה כמדרשים, ימצא השלמה וחידוש על מה שכבר למד בחלק הנגלה. ב' ועוד כשיעסוק בחלק הסוד שבוזהר הקדוש, ישכיל למצוא עתה את העומק הטמון בחלק הנגלות שכבר למד, עדי ישתומם ויתפעל לברוך ברוך חכם הרזים.

ומה נאים לענייננו דברי בעל ספר החינוך שכתב (במצוה צה) בזה הלשון: "כלל הדברים כי גם בפשטים לא נמצא ידינו ורגלינו בלתי סעד המקובלים, ואליהם נכרע אפיים, ויפתח לנו בכל אלה העינים".

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת:
3022233@gmail.com

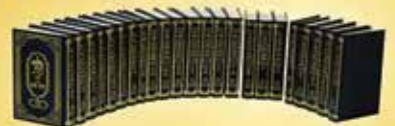
הזהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)